

En Indier var paa Pilgrimsrejse med sin Hustru og to Døtre, den ene ni, den anden syv Aar. De havde holdt Rast i en lille By ved den hellige Godaveri Flod. En Morgen gik Faderen ud for at bade sig i Floden, da saa han en smuk yngre Mand gaa til Vandet i samme Hensigt. De gennemgik Renselserne og bad Morgenbønnen, og Pilgrimmen spurgte derpaa den fremmede, hvem han var, hvilken Kaste han tilhørte og hvor han levede. Manden var Brahmin, hed Ananta og havde mistet sin Hustru. Uden videre Indledning tilbød straks Faderen denne fremmede sin lille Datter paa ni Aar for saaledes at afslutte et af disse Barneægteskaber, som i Indien er en af Kvindernes Ulykker. Det regnes der for en Skam, naar Forældre ikke faar deres Døtre gifte. De forloves ofte i deres sjette og giftes i deres tiende Aar. Inden en Time var alt aftalt. Næste Dag var Ægteskabet indgaaet, og Faderen drog sin Vej videre, let om Hjærtet, fordi der nu kun paalaa ham Pligten til at forsørge én Datter; den lille Pige, der en Gang skulde blive Ramabais Moder, førtes bort af den fremmede, omtrent 900 Mil fra sin forrige Hjemstavn. Livet, som disse Børn fører i deres tilkommende Svigermoders Hus, er oftest meget pinligt. Skilt fra alle deres egne, kommer de blandt Mennesker, der baade mangler Forudsætninger og ofte god Vilje til at forstaa dem. Naar Sønner sætter Bo forbliver de sædvanlig hos Forældrene, saa at flere Slægtled kan rummes under samme Tag. Den ny Svigerdatter har altsaa intet eget Hjem, selv naar den Tid kommer, da hun virkelig bliver sin Mands Hustru, og i Aarene, der gaar forud herfor, staar hun helt under Mandens Moders Opsigt og er hende voldgiven. Strengt Arbejde følges ofte af ydmygende Behandling, der planmæssig er lagt an paa at knuse al Selvstændighed hos Kvinden.

Det Barn, Brahminen bar bort paa sine Arme, fik det imidlertid bedre end de fleste andre. Ananta havde studeret i Puna. Der havde han fulgt sin Lærer til det fyrstelige Slot og hørt ham undervise en af Fyrstens Yndlingshustruer i Sanskrit, forbavset over, at det tillodes en Kvinde at vide saa meget. Det tiltalte ham, og han besluttede, at hans lille Brud derhjemme — ogsaa han var allerede bleven gift som Barn — skulde have samme Kundskaber. Men alle